

a žalovaná že nemohla se v prodloužené lhůtě rozhodnouti, zda tohoto svého předkupního práva použije. Předposlední odstavec tohoto dopisu zní takto: »Z usnesení správní rady přednáším tuto její žádost, vyslovuje očekávání, že jí zajisté vyhovíte, uznávajíce uplatněné důvody.« Dopisy ze dne 13. října 1933, zaslanými jednak žalované, jednak jejímu právnímu zástupci, sdělila žalobkyně, že jí není již možno lhůtu opětne prodloužiti. Z vylíčeného děje plyne, že žalovaná spokojila se s nabídkou žalobkyně, nežádala sdělení jména ucházejícího se kupce ani sdělení bližších podmínek, nýbrž žádala jen o prodloužení lhůty, poněvadž se nemohla rozhodnouti, zdali svého předkupního práva použije. Toto její chování nelze podle zásady vyslovené v §§ 863 a 914 obč. zák. vykládati jinak, nežli že žalovaná nabídku žalobkyně ze dne 12. června 1933 považovala za řádnou nabídku k výkupu na základě předkupního práva ve smyslu čl. IV. kupní smlouvy ze dne 15. srpna 1924. Poněvadž pak do 12. října 1935 výkup skutečně neprovedla, zaniklo právo předkupní podle kupní smlouvy ze dne 15. srpna 1924 (§ 1075 obč. zák.). Tvrdí-li dovolatelka, že na list žalobkyně ze dne 12. června 1933 nemusila vůbec odpovídati, protože nebyl řádnou nabídkou a že jí proto lhůta k uplatňování práva předkupního nezačala běžeti, — přehlíží, že přes to na onen list žalobkyně odpověděla, že dále si s ní v této věci dopisovala a že dokonce ve svých dopisech ze dne 14. června 1933 a ze dne 3. července 1933 výslovně označovala »věc« jako nabídku nemovitosti a vlečky k výkupu.

Čís. 14687.

Věřitel nemůže svoji vzájemnou pohledávku, jež má býti zaplácena podle vyrovnání teprve v budoucnosti (do určitého dne), započítati na splatnou pohledávku vyrovnacího dlužníka, jež tomuto vznikla až po zahájení vyrovnacího řízení.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1935, Rv III 847/34; důvody viz. Úr. sb. čís. 2287).

Čís. 14688.

K vlád. nař. čís. 143/22 Sb. z. a n.

K provedení odhadu nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku nemovitostí.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1935, R II 375/35.)

N i ž š í soudy stanovily k návrhu příslušného úřadu obecnou hodnotu nemovitostí k určitému dni za účelem vyměření dávky z přírůstku nemovitostí. Odhadem a ohledáním nemovitosti byl pověřen úředník soudní kancelářské služby.

N e j v y š š í s o u d vrátil věc prvému soudu s příkazem, by po novém řízení znovu rozhodl.